

Sigurd Berg: Jeg skal med et Par Ord tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det Udvalg, der vel skal have med denne Sag at gøre. Medens det forekommer mig naturligt, at Forslagsstillerne særlig have tænkt paa Søfolk, fordi det vel er den eneste Stand, der kan siges som Stand at rammes ugunstigt af de nugældende Bestemmelser, mener jeg dog, at det vil være rimeligt at lade Loven omfatte alle fraværende, vel at mærke ikke saadanne, der af rent tilfældige Grunde ere fraværende eller maaske ere fraværende med Villie — hvilket ogsaa er noget, vi have set —, men derimod dem, der ere fraværende med lovligt Forfald, dem, der altsaa virkelig kunne siges med Grund at skulle beskyttes ved Lovregler som disse.

Der er imidlertid mange Spørgsmaal at overveje ved Indførelse af Regler af denne Natur, og navnlig bør man have sin Opmærksomhed henvendt paa Bestemmelserne om Fraværelsens Langvarighed. Valgret er ikke blot en Ret til at stemme, men den medfører ogsaa Pligter og da først og fremmest den at stemme efter sin Overbevisning, at være med til at bedømme efter sin Overbevisning de til enhver Tid værende Forhold og derpaa lægge sit Lod i Vægtskaalen med Hensyn til den Retning, i hvilken vedkommende mener, at vort Fædreland bør styres. Med Hensyn til Forbilleder, som der er talt om under denne Sags tidligere Behandling, vil jeg sige, at Udvalget neppe særlig bør tage Norge som Forbillede; jeg tror, at vi ved at arbejde med denne Sag ville komme til det Resultat, at de norske Regler ere mere udviklede, end Forholdene egentlig nødvendiggøre. Der er derimod et andet Forbillede, som jeg vil henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa. Det er et Forslag, der for nogle Aar siden blev indbragt i England. Saa vidt jeg har haft Lejlighed til at følge det, er det ganske vist ikke blevet til Lov, men det har været forhandlet der. I dette Forslag gives der Regler af en betydelig mindre omfattende og indviklet Karakter end de, der findes i den norske Lov.

Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder i det foreliggende Forslag. Fra alle Sider, saavel fra Forslagsstillernes som fra Ministerens, er det jo Forudsætningen, at denne Sag bør gennemdrøftes i et Udvalg; der er da ikke Anledning for mig til nu at opholde mig ved forskellige Enkeltheder, som jeg ellers kunde have Bemærkninger at gøre til. Som sagt, jeg anbefa-

ler Forslaget til velvillig Behandling i et Udvalg.

Hauge: Jeg skal paa Socialdemokratiets Vegne tillade mig at sige nogle faa Ord til det foreliggende Forslag om Søfolks Adgang til Deltagelse i Folketingsvalg. Det er ikke nogen ny Tanke, der her søges omsat i Lov. Allerede i Rigsdagssamlingen 1905—06 blev der af Socialdemokratiets Finanslovsordfører ved Finanslovens tredie Behandling (K. M. Klausen) rejst Krav om, at Søfolk ikke blot burde have Valgret, men ogsaa Adgang til at udøve den. Og der blev rettet den Opfordring til den daværende Indenrigsminister at fremsætte Lovforslag til denne Sags Ordning. Og i Samlingen 1906—07 gentog vort Partis Ordfører ved Finanslovens Behandling Opfordringen til Indenrigsministeren. Det er derfor selvsagt, at vi Socialdemokrater i høj Grad sympatisere med den Tanke, der ligger til Grund for det foreliggende Lovforslag. Nu har Sømandsstanden, praktisk talt, ikke nogen Valgret, idet Søfolk ikke kunne faa Lejlighed til at udøve den. Deres Erhverv er af den Beskaffenhed, at de som Regel ere fraværende, naar Valget finder Sted, og derfor ikke kunne komme til at deltage i Afstemningen. Det er saa meget mere urimeligt, som Sømandsstanden maa siges at være en i allerhøjeste Grad nyttig, ja, uundværlig Stand, der har et betydningsfuldt Arbejde at udføre, et Arbejde, der er brydsomt og i allerhøjeste Grad farefuldt og forbundet med stort personligt Ansvar. Det er derfor rimeligt, at der af Lovgivningsmagten træffes Bestemmelser, som gøre det muligt for Sømandsstanden at gøre Brug af Valgretten.

Det forekommer mig imidlertid, at det foreliggende Lovforslag ikke er vidtgaaende nok. Jeg mener, at naar man skal lovgive paa dette Omraade, bør man gøre det muligt for dem, der ikke nu kunne udøve deres Valgret paa Grund af særlige Forhold, at komme til det i alle Tilfælde, ikke blot ved Folketingsvalg, men ogsaa ved Valgmandsvalg til Landstinget og ved kommunale Valg. Det vil imidlertid vistnok blive noget vanskeligt at træffe virkelig betryggende Foranstaltninger ved en almindelig Lovbestemmelse. Jeg er noget i Tvivl om, hvorvidt det lader sig gøre uden at gaa til en Grundlovsændring. Jeg hørte ganske vist forleden den højtærede Indenrigsminister udtale, at der maaske ikke i den Retning var særlige Vanskelig-